

archen esse, non est sapientis. Sed non sic dicit, & archen non quod dixerat, negat, verum aliter. Atque in omnibus his si congruenter nomen intulerit, homonymia, aut translatio, tunc bene se habet, ut Anascherus no anascherus, homonymiam negavit, sed congruenter si semper bis. Et, Non eris magis, quam te oportet hospes hospes. aut non magis, quam te oportet. Idem, Et, Non oportet hospitem hospitem semper esse: alienum enim & hoc. Idem etiam valde celebre illud dictum Anaxandridæ, Honestum est mori, priusquam morte agat aliquid dignum, idem enim est, ac dicere, dignum enim est mori, qui non sit dignus, qui moriatur. Aut dignum mori, qui non morte dignus sit. Aut, qui no faciat morte digna. Ac forma quidem eadem elocutionis horum: verum quod brevius, & oppositius prolata sint, eo probantur magis. Causa autem est, quod perceptio, quia opponatur, est magis. At propter exiguitatem celerius fit. Oportet autem semper adesse, aut in que dicitur, aut rectam dictionem, si quod dicitur, verum, & non inane futurum fit. Licet enim hæc separatim habere, ut Mori oportet, nihil peccantem: sed non vrbatum. Dignum oportet ducere dignum: sed non vrbatum. Verum si simul vtrumque habeat. Dignum enim mori, qui non sit dignus, qui moriatur. Cæterum quo plura habeat, eo vrbatius apparet, ut si nomina translatio sint, & translatio eiusmodi, & oppositio, & compar, & habeat actum. Iam verò imagines sunt, ut dictum est etiam in superioribus, semper probate quodammodo translationes. semper enim ex duobus ducuntur ut ex portione translatio: ut scutum, dicimus, poculum est Martis: & arcus cithara sine chordis. Ac sic quidem dicunt non simplex. Dicere verò arcum citharam, aut scutum poculum est simplex. Et assimulant, sicut Simix tibicinem: lucerna stililanti lusciosum: ambo enim contrahuntur. Bene autem est, cum translatio inest. Licet enim per imaginem dicere scutum poculum esse Martis, & parietinas attritum panthomus domus. Et Niceratum dicere Philoætem esse mortuum à Praty, ut affimilavit Thrasymachus videns Niceratum superatum à Praty in Rapsædia, sed alætem comam, & sordidatum adhuc. In quibus maxime explodantur poëta,

A φαῖα ἀρχὴν εἶναι, οὐδὲν σφόν. ἀλλ' οὐχ οὐκ ἀρχὴν λέγει· καὶ ἀρχὴν οὐχ ὅ ἐῖπεν, ἀποφασιν, ἀλλ' ἀρχὴν· ἐν ἀπασὶ τούτοις, ἐὰν θεωροῦσιν ὅτι τὸ ὄνομα ἐνέγκη ὁμωνυμία ἢ μεταφορὰ, τότε τὸ δὲ εἶ ἀνάχατος, ἐκ ἀνάχατος, ὁμωνυμία ἀπέφασεν, διὰ θεωροῦσιν ὅτι, εἰ αἰεὶ δὲς· καί,

Οὐκ αἰ γλίσσοι μάλλον, ἢ σὲ δεῖ ξεῖναι, Ξένος. ἢ οὐ μάλλον ἢ σὲ δεῖ, τὸ αὐτὸ καὶ, οὐ δεῖ τὸν ξένον, ξένον αἰεὶ εἶναι· δηλοῦται γὰρ καὶ τῷ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ἀναξάνδριδου τὸ ἐπαυνοῦμενον,

Κθρόν γ' ὀδοῦσθαι, πρὸν θανάτου εἶναι ἀξίον ταῦτον γὰρ ὅτι τὸ εἶπεν· ἀξίον γὰρ ὀδοῦσθαι, μὴ ὄντα ἀξίον ὀδοῦσθαι ἢ ἀξίον γ' ὀδοῦσθαι, μὴ θανάτου ἀξίον ὄντα, ἢ μὴ ποιούτω θανάτου ἀξία. τὸ μὴ οὐκ εἶδος τὸ αὐτὸ τ' λέξεως τούτων. ἀλλ' ὅσα ἀπ' ἐλάττων καὶ ἀπικειμένως λεχθῆναι, τοσούτω μάλλον. τὸ δὲ ἀπικειμένως, ὅτι ἢ μάθησις, διὰ μὴ τὸ ἀπικειμένως, μάλλον· διὰ δὲ τὸ ἐν ὀλέθῳ, θάπτον γίνεται δεῖ ἢ αἰεὶ θεωροῦσθαι ἢ τὸ θεωρῶν λέγεται, ἢ τὸ ὀρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον δηλοῦται, καὶ μὴ ὀρθῶς λέγεται· ἐστὶ γὰρ ταῦτα χωρὲς ἔχειν· εἶ, ὀδοῦσθαι δεῖ, μὴδὲν ἀμαρτάνοντα· ἀλλ' ἐκ ἀσείων.

D πῶς ἀξίον δεῖ γαμεῖν τὸν ἀξίον· ἀλλ' ἐκ ἀσείων· ἀλλ' ἐὰν ἀμαρτάνοντα ἔχη· ἀξίον γ' ὀδοῦσθαι, μὴ ἀξίον ὄντα τῷ ὀδοῦσθαι, ὅσα δὲ ἀπικειμένως, τοσούτω ἀσφύστερον φαίνεται· εἶ, καὶ τὰ ὀνόματα μεταφορὰ εἶναι, καὶ μεταφορὰ τοιαυτὰ, καὶ ἀπικειμένως, καὶ παρὰ τὸν φῶρμα ἀχρηστος. οὗτω μὴ οὐκ ἀπλοῦν· τὸ δὲ εἶπεν τὸ φῶρμα φῶρμα, ἢ πῶς ἀσπίδα φιαλλίω, ἀπλοῦν καὶ εἰκάζοις ἢ οὕτως· εἶ, πιδήκω ἀπλοῦν· πῶς ἀπλοῦν φιαλλίω εἰς μύαπα· ἀμφοτέρωθεν.

F γὰρ σπυρίδαται. τὸ δὲ εἶ, ὅτι ὅταν μεταφορὰ ἢ· ἐστὶ γὰρ εἰκόσιμι πῶς ἀσπίδα, φιαλλίω ἀπλοῦν καὶ τὸ ἐρείπον βάλαι οὐκ· καὶ τὸν Νικηρατον φιαλλίω φιαλλίω εἶναι δεδου-

μῶνον ὑπὸ Περσέως, ὡς ἀπικειμένως Θερασμάχου ἰδὼν τὸν Νικηρατον ἢ πημῶνον ὑπὸ Περσέως ῥαψάδου, κομῶντα δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐστὶν· ἐκ αὐτῶν μάλιστα ἐπιπέποιον οἱ ποιηταί, ἐὰν μὴ εἶ,